

Dörgő megmenekül

Nagy veszély környékezte Dörgőt, Gyömbérsugar bikáját. Félő volt, hogy rádől a rozoga apaállat-istálló. Oly rogyant, málladozó, szellőtől is megremegő volt az, hogy Dörgő felelős gondozója, az öreg Kuvik csak lábujjhegyen mert somfordálni az állat körül. Pedig a renoválás költségét minden évben betervezték, de a végén megfaragták a pénzügyi tervet, s mindig Dörgő maradt ki.

Végül a múlt héten a tanácshoz hívták az öreg Kuvikot. Az elnök tudatta vele: most már végképp kezében van a renoválási költség, menten intézkedjék, hogy tatarozzák ki Dörgő hajlékát.

— Nagyon jól van, elnök elvtárs — örvendezett Kuvik —, megyek is a Valackaihoz.

— Ez lehetetlen, Kuvik bácsi. Az maszek. Csak állami vállalat, vagy káteez jöhet szóba, mivel a Dörgő s ez a munka közületti.

— Na te szegény Dörgő! — horkant fel az öreg. — Még az iskola-építéshez sem került állami vállalat. A káteez sem vállal fel ilyen piszlicsári munkát.

— Új mechanizmus van, nem olyan finnyás már a káteez — mondta az elnök. — De ha végképp nem megy, akkor kell egy írás, hogy a káteez nem vállalja, ennek határozottan benne kell lennie. Ez esetben csinálhatja a Valackai.

Kuvik a fiára bízta Dörgőt, s átkarikázott a szomszédos nagyközségebe. Az építőipari káteez elnöke meghallgatta az öreget.

— Rendben van, megcsináljuk — mondotta, s belenézett egy nagy könyvbe. — 1970-ben átadjuk az istállót.

— Tréfálni tetszik? — hűledezett Kuvik. — 1970-ben?

— Csak nem gondolta, hogy még az idén elkezdjük? — így az elnök.

— Nem hát, hanem hogy már holnap reggel. Hiszen ha nevetni tetszik, úgy is jó. Csak tessék nekem egy írást adni, hogy a káteez nem vállalja.

— Ilyet nem adhatok, Kuvik bácsi, mert mondom, hogy elvállaljuk. Nem válogatunk, igaz, nem nagy üzlet, de meglesz.

Az öreg Kuvik káromkodott magában, s eltökélte: ha a szegény Dörgőnek vesznie kell, ő bizony le-

issza magát a sárga földig. A kocma felé menet hirtelen megpillantotta a cipész ktsz cégtábláját. Kuvik megtorpant s benyitott.

— Mivel szolgálhatunk? — kérdezte a műhelyfőnök.

— A gyömbérsugar istállót kellene kitatarozni.

— Akkor maga eltévedt, bátyám. Mi ilyesmit nem vállalunk.

— De hát ha mégis elvállalnák? — kérdezte nyomatékosan Kuvik.

— Ne maceráljon — morgott bosszúsán a műhelyfőnök.

— Tehát egészen biztos, hogy a káteez nem vállalja?

— Biztos, mint a halál! — megrögzött most már a főnök. — Ha akarja, ezt írásban is adhatom!

— Azt én ugyan nem hiszem! — makacsodott Kuvik.

A műhelybeliek összenéztek, s elnevezték magukat. A főnök pedig felkapott egy golyóstollat, a fiokból előrántott egy cégjelzéses levélpapírt, s már írta is: „...kisipari termelőszövetkezetünk nem vállalja a gyömbérsugar bikaistálló tatarozását. Dudás Mihály h. elnök.”

— Még tán egy bélyegző is kerülne rája... — szolt Kuvik.

— Hogyne. Itt van.

Kuvik Antal eltette az írást, elköszönt s a műhelyajtón kívül nagyot sóhajtott:

— Most már talán megmenekül sz, Dörgő!

H. J.

Hozzászólás a műkedvelő színjátszáshoz

Nem első alkalommal tapasztaljuk, hogy a Dél-Magyarország komoly figyelmet szentel a szegedi műkedvelés, közelebbről, a színjátszó és irodalmi színpadi mozgalom kérdéseinek. Már önmagában a kérdés felvetése is csak hasznosnak mondható; s a közelmúltban megjelent cikk — Nyílt levél a szegedi amatőr színjátszóról — tanácsai a lap segítő szándékát bizonyítják.

Azt hiszem, a kérdéshez a városi népművelés illetékesének is van hozzászólni valójuk, s nem is vállalkoznék az egész városi mozgalom áttekintésére; annyit azonban érdemesnek tartok megjegyezni a cikk fejtegetéseivel kapcsolatban, hogy az csupán a nívós, a színhat magasságban szinten pótló műkedvelés szempontjából értékelte a helyzetet. Csak így juthatott a következtetéshez: a számba vehető négy együttes helyett egyetlen csoportot kellene kialakítani, s annak munkáját rendszerezni.

Véleményem szerint így

éppen az következne be, hogy még jobban beszűkülne az amúgyis keveseket aktivizáló mozgalom; egyetlen törekvés maradna, a mindenáron való színházasdi, a lehetőségeket meghaladó művészkedés. Másrészt pedig az egy nívós színpad

létrehozása gyakorlatilag sem látszik megoldhatónak, hiszen nehéz elképzelni — az anyagi bázis biztosításáról nem is szólva — hogy például az egyetemi színpad lemondana sajátos, a hallgató-ság igényeihez és az egyetemi hagyományokhoz szabott profiljáról, vagy hogy értelme volna külső csoportokat (s bizonyára lehetetlen is) az egyetemre bevinni, s egyáltalán mód volna valahol a szám szerint talán nem nagy, de egyetlen csoport létszámkeretét messze túllépő műkedvelő fiatalok összefogására. S még mindig hátra maradna a kérdés, mi lenne a későbbiek során? Mi lenne az utánpótlással, azokkal, akikből vagy lesz, vagy nem lesz műkedvelő, de akik éppen nagy számuknál fogva biztosították mindig és biztosítják most is — csupán asszisztálásukkal vagy kevésbé jelentős közreműködésükkel — a műkedvelés mozgalmi jellegét. Mert a műkedvelés elsődleges értelme és haszna éppen az, hogy mozgalom.

Más dolog volna egy — évekkel ezelőtt már javasolt — városi bemutató színpad létrehozása. Egy ilyen színpad serkentené a város összes színpadait, hogy nívós produkciókkal is közönség elé lépjenek.

Kovács Miklósné

Lovak és gépjárművek

Gera Lajos (Sándor utca 11.) és még 29 fuvarostársa írta alá azt a levelet, amelyben észrevételeket tesznek a Lovas kocsiknak a Fonógyári útra című cikkünkkel kapcsolatban. A Szegeden iparszerűen fuvarozással foglalkozók elég régóta szolgálják a város lakosságát, s ha a mostani intézkedések miatt nem közlekedhetnek a Kossuth Lajos sugárúton, hátrányos helyzetbe kerülnek. A részükre kijelölt út rossz állapotban van, azon gyakori lesz a tengelytörés és lovai is megsínylik a nehéz terhek szállítását. Kérésük, hogy a gépjárművek közlekedésének szigorúbb ellenőrzésével tegyék lehetővé számukra továbbra is a megszokott út használatát.

Illés Károly (Mórahalom, VI. kerület 84.) olvasónk hasonló vélekedéssel a szerte-terjedő közlekedési problémákra hívja fel a figyelmet. Kéri, hogy a közlekedési akadályoknak és baleseteknek. Kéri, hogy a tanyavilágban lakók részére szervezzenek olyan ismeretterjesztő előadásokat, amelyek a közlekedési szabályokat oktassák.

Megjegyzésünk: Bármennyire érthető is a lófogatú járművel fuvarozó levélíróink tiltakozása a Kossuth Lajos sugárúton való közlekedésük megszüntetése miatt, a sugárút fűtővonal jellege és az egyre nagyobb számú gépjármű a közlekedés biztonságára érdekében teszi szükségessé az intézkedést.

Melyik a jobb vaj?

Hajdú Béláné olvasónk többek nevében arról ír, hogy az utóbbi időben ismét romlott a Csongrád megyei Tejipari Vállalat által készített vaj minősége, elsősorban az ize. Ha néha hozzájut a vásárló gyulai vagy székesfehérvári gyártású vajhoz, akkor veszi észre legjobban a különbséget, hogy ezek mennyivel jobbak a helyi üzem készítményeinél. Kéri, hogy az illetékesek vizsgálják meg a minőségromlás okát és intézkedjenek, hogy jobb vajhoz lehessen jutni.

Sorbanállás tüzelőért

Mindszenty Lajos (Lenin körút 77.) olvasónk azt írja levelében, hogy a TŰZÉP-pel foglalkozó cikkünk ellenére jelenleg is nehézségek vannak a tüzelő beszerzésénél. A hét egyik napján hajnali 5 órakor sorbaállt a megrendelő iroda előtt, de már így is harmincadik lett. A később érkezők közül sokan dolga végezetlenül mentek haza, mert mire rájuk került volna a sor, az iroda nem fogadott el megrendelést. Javasolja levélírónk, hogy a sorbanállóktól akkor is fogadják el a pénzt és vegyék fel a megrendelést, ha aznapra már nincs elegendő szén. Legfeljebb néhány nappal később szállítanak, de nem kellene a fogyasztóknak több napot keresztül kisértelmezni, s hiába dideregni az utcán sorukra várva.

Válaszol az illetékes

Gázpalackcsere

Hasonló című cikkünk a szombaton délután 3-ig lehet Kőolajvezeték Vállalat Gázfőosztályának vezetője közölte szerkesztőségünkkel, hogy a propán-bután gázpalackok cseréjének könnyítésére újabb intézkedéseket tesznek. November 2. óta

szombaton délután 3-ig lehet palackot cserélni, a közeli jövőben pedig hét közben is megjelölnek egy napot, amikor délután 5—6 óráig lehet cserélni. Erről külön értesítik a fogyasztókat.

Hol lehet reggelizni?

November 3-án cikkünk közöltünk arról, hogy Szegeden a belkereskedelmi miniszter szeptember végén kiadott utasítása ellenére alig néhány cukrászdában, preszóban lehet reggelit kapni. Szabó József, a Csongrád

megyei Vendéglátó Vállalat igazgatója közölte szerkesztőségünkkel, hogy a korábbi hét üzlet mellett 14 üzletben vezették be a reggeliztetést, s ezt az új szolgáltatást megfelelően propagálják is.

Magas-e a villamos lépcsője?

Október 29-én közöltük egyik olvasónk levelét, amelyben kifogásolta, hogy magasak a 4-es és a 2-es vonalon közlekedő villamosok lépcsői.

Peták József, a Szegedi Közlekedési Vállalat igazgatója levelében közölte, hogy a lépcsők a szabványelőírások szerint készültek. A le-

és felszállást az nehezíti, hogy nem minden megállóban van megfelelő járdasziget. A 4-es vonalon a gedői iskola egyik megállóhelye és a Vörösmarty utcai végállomás kivételével elkészültek a megfelelő méretű járdaszigetek. A 2-es vonal Lenin körüti szakaszán a folyamatban levő útfelújítással — a vágyán közepre helyezésekor — építik meg a kiemelt járdaszigetet.

Több gondot az öregekre

Sz. Jenőné olvasónk a magányos öregekről ír, akik bajukban, betegségükben nem tudnak kihez folyamodni. Legtöbbjüknek ugyan van másutt élő hozzátartozója, de az nemigen törődik az öregekkel. Azt javasolja levélírónk, hogy miként a terhes anyákat számon tartják, meglátogatják, tanácsokkal ellátják, úgy a magányos öregekről is vezessenek nyilvántartást a kerületi tanácsok, s hozzájuk is rendszeresen járjon ki az egészségügyi osztály vagy más szociális szerv valamelyik alkalmazottja.

Megjegyzésünk: Tudomásunk szerint az egyedülálló idős embereket számon tartják a kerületi tanácsok, a rászorulókat segítyezik, s ellátják őket egészségügyi tanácsokkal, a szükséges gyógykezeléssel is.

Köszönet az ismeret'ennek

„Múlt vasárnap este, moziból jövet az esős úton megcsúszott és eltört a férjem lába” — írja dr. Fodor Szilárdné gyógyszerész (Berzsenyi utca 3.). Míg levélírónk mentőkért ment telefonálni, egy 20 év körüli fiatalember sietett segítségükre, felemelte a szerencsétlenül jártat, s a mentőknek is segítette őt.

kocsiba tenni. Ezután eltűnt, s így levélírónk még köszönetet sem tudott neki mondani.

Mégsincs tej

Horváth Jenő (Ságvártelep, Gera Sándor utca 55.) olvasónk cáfolja levelében azt a tájékoztatást, amit a tejüzem adott és lapunkban november 17-én Van jegyes tej címmel közöltünk. Levélírónk tanácsot ad Ságvártelepen, és bizonyítja, hogy a bolt reggel 6 órai nyitáskor a legtöbbszőr, de még 7 órakor is nagyon ritkán lehet tejet vásárolni. Így tehát nem felel meg a valóságnak, hogy a tejüzem a bolt nyitása előtt kiszállítja a tejet.

JOGI TANÁCSOK

N. S-né olvasónk (fzhó-napos gyermekét) ápolja. Az orvosi vélemény szerint gyermeke betegsége előreláthatólag hosszabb időt vesz igénybe. Férje most vonult be tényleges katonai szolgálatra. Úgy tudja, hogy a gyermekápolási táppénz csak a gyermek egy éves koráig jár. Szeretné pontosan tudni, hogy meddig kaphat beteg gyermeke után táppénzt, mert ha táppénzre nem lesz jogosult, akkor gyermekgondozási segélyt kér.

Az érvényes rendelkezések szerint mindaddig, míg az egyéven aluli beteg gyermeket orvosi rendeletre történő otthoni ápolását a dolgozó anyja ellátja, táppénz illet meg amennyiben az ápolás következtében foglalkozását nem folytatja. Az ilyen címen folyósított táppénzt gyermekápolási táppénznek nevezzük.

Az egyedülálló dolgozó nő egy évnél idősebb, de két évnél fiatalabb beteg gyermekének otthoni ápolásakor

Gyermekápolási táppénz

összesen 60 napi gyermekápolási táppénzre jogosult. Az új rendelkezés a gyermekápolási táppénz folyósítását kiterjeszti az egyedülálló apára is. Így tehát az egy évnél fiatalabb, beteg gyermeket ápoló egyedülálló apa is jogosulttá válik gyermekápolási táppénzre, ha az ápolás miatt keresőfoglalkozását nem folytathatja, s háztartásában nincs olyan 16 évnél idősebb nő hozzátartozója, aki a gyermek ápolását keresetvesztés nélkül elláthatná. Azonos feltételek mellett kap gyermekápolási táppénzt mind az egyedülálló apa, mind az egyedülálló anyja egy évnél idősebb, de két évnél fiatalabb beteg gyermekének ápolása esetén, de legfeljebb 60 napig.

A rendelkezés egységesen határozza meg az egyedülálló dolgozó anyát és apa jogosultságát. Egyedülálló dolgozónak kell tekinteni a hajadont, a nőtlen vagy elvált, a házastársától különélőt és az özvegyet; továbbá azokat is, akiknek férje sorakatonai

szolgálatot teljesít; vagy házaságban él ugyan, de házastársa akár saját hibájából, akár más okból olyan helyzetben van, hogy számottevő keresete — havi 500 forint — nincs. Ide tartoznak azok, akiknek házastársuk felsőoktatási intézmény naplali tagozatán hallgató vagy testi, szellemi foglalkozás miatt munkaképtelen, vagy letartóztatásban van stb.

Azok, akik ugyanabban a lakásban laknak, de együttélésük megszűnt és ezt bizonyítják azzal, hogy a házasság felbontása iránti bírói eljárást kezdeményezték vagy tartásdíjban részesülnek, illetőleg tartásdíjat fizetnek, ugyancsak egyedülálló dolgozónak minősülnek.

Olvasónk beteg gyermeke után, ha gyermeke betölti majd az egyéves korát, még 60 napig jogosult gyermekápolási táppénzre, ezt követően pedig kérheti a gyermekgondozási segély folyósítását.

Dr. V. M.